

מסורת הש"ס

מכות ג: מקואות פ"ו
 (ה) ג' י"א רבא אמר
 גריבין לאוקמה מתני'
 ויירי בכות בדאוקמה רבא
 ופילו בלא שייך נמי י' לא
 וקמה' וומתני' דקמי' וכו'
 (ו) רש"א, א) גיטס ר"א
 ב נחמן דלול בחר בסוף
 (ז) רש"א, ה) רש"א, ו)
 (ח) רש"א, ז) (תורות
 (ט) רש"א, ח) (עירובין
 (י) רש"א, ט) (דמקואות)
 קארי י' יוחנן ר"מ, א) ג'ל
 ודמינו י' (ב) ר"א, י'
 (ג) ג'ל שיפדו,

הגהות הב"ח

המים:

מוסף רש"י

[illegible]

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

כו.

עין משפט
נר מצוה

צו א מיי פ"ז מהל'
מעשר שני וגטע
רדיוו הל"ו:

מקואות הל"י
הל"י רמח
ש"ע יו"ד ס' רא קעיף
כג:

טומאת אוכלין
הלכה כד:

שיטה מקובצת

ת המקהה ואינו נקח. נ"ב
 א בקצת פירושים פוסל
 ת המקהה ולבני מעשר
 מי הראלי וחזותו וטעמא
 יא אינו נקח בכסף וכו';
 נ משום דיש להם מראה
 ים והכא נמי: ג] ההואיל
 איכא שלשה לוגים מראה
 ים פסלי: ד] זה וזה
 שום דדלמא זה סופרו
 רבנן שאפי' ה] יאמרו זה הלשון:

רבינו גרשום

[illegible]

בשהחמיין מחלוקת. לאו דוקא בשהחמיין אלא כיון שסופו להחמיין אע"ג דלא החמיין כדלמך בסמוך וזרדלי ייין חשיב לר' יהודה מדנקח בכסך מעשר ואפילו יש צו ג' לוגין מים מלכד היין אינו פוסל את המקוה (א) כי היכי דנחשבינן המים כפרי להיות נקחים בכסך מעשר לענין מקוה נמי נחשבים כפרי ולא פסלי ליה ואין לומר הא דנקחין משום דהוו כקנקן שנקח אגב היין (ב) לא דמי דעל ידי הקנקן משומר היין אבל דחשיב שנתמד אין נקחין אלא משום דחשיב כיון לפי שיש בה טעם כמו יין מוזג ואפילו למאן דתנא חסר קוטרוב דירשא בטעמא דמיינין בסמוך הא שלש לוגין של מים פסלי ליה לא דמי דהתם ליכא טעמא דחמררא אלא חוותא לצד ולא חיישינן בחוותא כיון דליכא טעמא אבל הכא דליכא טעמא חמררא מוגא איקרי והיכא דלא החמיין חשיב ליה כודאי מים מדפוסלין את המקוה דספק מים שטוינין למקוה כשר: **ומתני' רבי יהודה הויא**

והא' ללא מוקי פלוגמיהו' צלעל
החמין ומממין כרנן משום דלף
רבי יהודה היה פטור בלא החמין:
דלמא אי שבקיה הוה מחמין.
לאו אלן נקטין בכסף
מעשר פרי' דצדין הוא דלן נקטין
מספן ללא אפסול את המקוה פרי'
דמספן אן לפסול דתניא בתוספמאי
מקוה שהניחו ירקן וצא ומלא מלא
כשר מפני שהוא ספק מים שאזין
למקוה וכן מוכח בצמה משניות:
משיכון

רַבָּה אָמַר הָאֵל מִי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי הוּא. רַבָּה כֹּה נִוְמַר שֶׁחֲפָזִי
 שִׁיר מִמֶּנּוּ כְּבוֹד וְהַחֲמִין חָשִׁיד מִיִּם כֹּל זְמַן שֶׁלֹּא הַחֲמִין
 לְפָסוּל אֶת הַמְּקוֹה כְּרַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי דְלָמַר שֶׁלֹּא לִגְוִין מִיִּם חֶסֶד
 קוֹרְטוּב וְשֶׁנֶּחֱמָה לְחֻזֵּן קוֹרְטוּב חֲלַב חָשִׁיד כְּמִיִּם לְפָסוּל אֶת הַמְּקוֹה
 כִּיּוֹן טַעֲמָהּ וְחוֹמָתָה מִיֵּה וְהִכָּה נָמִי טַעֲמָהּ וְחוֹמָתָה מִיֵּה וְאֵף עִ"ג
 לֵאלֹה דְמִי לְגַמְרִי דְהַתֵּם אֲזוּמוֹ חֲלַב אִין סוּפוֹ לְהִיטֵי צוֹ טַעֵם חֲלַב וְגַם
 לֹא הִיֵּה נִקָּח בְּכַסֵּף מַעֲשֵׂר אֲבָל הִכָּה סוּפוֹ שִׁיֵּהִי צוֹ טַעֵם יִין
 כְּשִׁחְמִין וְהַמִּיִם עֲלָמִם נַחֲשָׁדִים יִין לְהִיטֵי נִקְחִים בְּכַסֵּף מַעֲשֵׂר
 כְּדָלַמַר עֲשִׂירוּבִין (דף ס:) בְּשֶׁכֶר לְרִבּוֹת תַּמֵּד מִשְׁחִימִין מִ"מ מִדְּקָדָק
 רַבָּה כִּיּוֹן לְפָסְלוֹ חֲלַב עֲלָמֻו נַחֲשָׁד כְּמִיִּם לְהַטְלִים שִׁעוּר שֶׁלֹּא לִגְוִין
 לְפָסוּל אֶת הַמְּקוֹה הִ"ה דְּהִכָּה הוּא פּוֹסֵל אֶת הַמְּקוֹה אֲע"ג דְּסוּפוֹ
 לְהַחֲמִין כִּיּוֹן דְּהַשְׁתָּא מִיֵּהָ טַעֲמָהּ וְחוֹמָתָה מִיֵּה: **וְטַעֲמָהּ** וְחוֹמָתָהּ
דְּהָאִי מִיֵּה נִיבְהוּ. אֲע"פ שֶׁלֹּא הוֹכִיר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אֲלֵל חוֹמָתָה
 מִ"מ מִיֵּה שֶׁלֹּא הִיֵּה יֵה: יוֹאֵף יוֹלָךְ נִקָּט רַבָּה טַעֲמָהּ וְחוֹמָתָה
 דְּשִׁפְטִיטוֹ דִּיין לָן שֶׁהִיֵּה דוֹמֶה לְמִיִּם לֹא הִיֵּה פּוֹסֵל אֶת הַמְּקוֹה וְאִפְּלוּ
 מוּזָב בִּג' לִיּוֹגִים מִיִּם וְהָאֵל דְּלֹא נִקָּט רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי הַכֵּל הוֹלֵךְ
 אַחֵר הַטַּעֵם וְהַמְרָאֵה לְמֵאֵן דְּגָרִים בְּרִישׁ מִכּוֹת (דף א:) חֶסֶד קוֹרְטוּב
 דְּמַשְׁמַע הָאֵל יֵשׁ בִּג' לִיּוֹנִין פּוֹסֵל אֶת הַמְּקוֹה וְאֵף עִ"ג דְּמַרְאִיִּין יִין
 וְאֵל רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי לְחֻזֵּן גַּם עַל רִשָּׁא וְלוֹמַר דְּלִין פּוֹסֵל כִּיּוֹן
 שִׁישׁ צוֹ מַרְאֵה יִין אֲע"פ שִׁישׁ צוֹ טַעֵם מִיִּם לִכְךָ לֹא הוֹכִיר טַעֲמָהּ
 אֲלֵל מַרְאֵה וְלִמְאֵן דְּלֹא גָרִים בְּרִישָׁא חֶסֶד קוֹרְטוּב דְּהַשְׁתָּא לֹא יֵה אֲע"ר
 יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אֲלֵל אֲסִיפָה נִקָּט מַרְאֵה לְמִימַר דִּין בְּרִישָׁא צִין בְּסִיפָה
 הוֹלֵךְ אַחֵר הַמְרָאֵה לְגַמְרִי כִי הִיֵּה יֵה: לְמַדּוּהָ כִּי בְרִישָׁא דְּלִיּוֹנִין
 אַחֵר הַמְרָאֵה אֲוִדִי לִיֵּה מִיִּם בְּרִישָׁא דְּלִיּוֹנִין כֹּה טַעֲמָהּ וְמַרְאֵה:
וּפְרִיגָא דְר' אֲלֵעָזָר דְּאִמְרֵי ר' אֲלֵעָזָר הֲבֵל מוֹרִידִים בּוֹ, וְאִתְ'

אע"ג דר' יהודה מחייב צומענער משהחמין חו ספסוף להחמין מודה
לדין מפרישין עליו מתמיד אחר אלף א"כ החמין זה וזה משום
ז' לנלמא זה סופו להחמין וזה אין סופו להחמין והוא ליה כו' וי' ללכך
קאמר דפלגי דמשמע הלשון דמורו בין רבנן צין כרי יהודע שאפילו
רבנן יואמרו זה הלשון שאין מפרישין עליו ממקום אחר אלף א"כ
החמין אבל החמין מפרישין ורב נחמן דמוקי פלוגמיהו צהחמין
סבר פטרי רבנן אפי' החמין: **התמיד עד שלא החמין משיקין**
בבמים וטוהר משהחמין אין משיקין בבמים. ואמ' לרב נחמן דחסי ליה
פירי צספסוף להחמין אע"ג דלא החמין כמאן לא כרבי יהודה ולא כרבנן
ויי' ט' (ספסוף) עד שלא החמין דהכל אין סופו להחמין דשטיר ממנו
צבוס וכל החמין כדפרישי' לעיל עד שלא החמין דמתיירין:
הכל

יין פג.) :

מש"קו

בשהחמץ מחלוקס. אבל בשלל החמץ רבי יהודה מודה ללאו פירה הוא ורבנן אפילו בשהחמץ פליגי: **ומתניין רבי יהודה היא.** ובשלא החמץ לא בעי רב נחמן לאוקמי לפלוגמיהו ומיקום מתניין כרבנן דקסבר ר"ז דקין דכשלא מנא אלא כדי מדתו קא מיירי אי לא החמץ לא מחייב עליה רבי יהודה: **קמה מעשר.** ומי שהמעות צדיו יכול לאללו חוץ לירושלים מפני שנתחללו על התמד דלילו לא החמץ הוו הן מעות קיימי בקדושהיהו צדי המוכר: **איגלאי מילתא.** כדשעת לקיחה פירא הוה דנכנס בזהם וכו' מהררננים אלא שדעין לא נגמר מחילול מעליה הוא שטס לא היה יין מהררננים לא היה מחמץ לעולם: **אלא מתניין דקסי.**

לא החמיץ אין נקח בכסף מעשר ומשמע דלמיה לקיזה והדמים קדושים ציד המוכר: **דלמא** אי שצקיה הוה **מחמיץ**. היכא דליתיה קמן ניזיל בתר רובא ורובא מחמיץ א מוקדמני ומקדמני ואין נקח ופוסל ש"מ כל כמה דלמא החמיץ אע"ג שעתיד להחמיץ היא שעתא מיהא לאו פירא הוא ולא הוי חלול: **כששייר ממנו**. מוכר זה בכוס ולא החמיץ: **ט"ר צא אמר**. מתניתין דקתני יאזע שלא החמיץ פוסל את המקוה ואינו נקח בכסף מעשר ואע"ג דפירא הוה ר' יוחנן בן גורי היא. דליל בתר חזותא ואמר קורטוב חלב משלים לג' לוגים חזותא מקוה משום ידעש פלו מראה פוסל ויהכא נמי אע"ג דפירא הוא עד שלא החמיץ האילי וחזותיה מיא פוסל את המקוה

וּבְגִי מַעֲשֵׂה נְמִי הוֹלִיץ וְחוֹמָתָיו וְטַעַמָּה מִמֶּה חָיָיו נִקָּח^א וְרַב נִחְמָן
לְאֹמֶר כְּרָבָן דְּלֹאֲרִי קוֹרְטוּב חֲלָב לֹא מַשְׁלִים לְפָסוֹן אֶת הַמָּקוֹה וְאָף
ע"ג דְּהוּא לֹא פִסְלוּ מִיָּד הוּא וְהֵכָא נִמְי אֲנִי נֶעֱקַב^ב דְּחוֹמָתָיו מִיָּד הוֹלִיץ
וְיִפְרָחָה הוּא לֹא פִסְלוּ מִקּוֹה לְגִינָּה מִעֲשֵׂר מִמֶּה נֶעֱקַב^ב לְדַע"נ^ג וְלַע"נ^ד
לְיִלְכָּה שְׁלֹשָׁה פְסָלוֹי שְׁלֹמִים כִּינִי דְּחוֹמָתָיו דְּחֹמְרָא לֹא פִסְלִי^ה שְׁלֹשָׁה
נוֹגִין חֹסֶר קוֹרְטוּב שֹׁנֵף לְסוֹק קוֹרְטוּב חֲלָב. שְׂאִינִי דְּחוּהָ אֶת מִרְכָּה
הַמִּים^ו וּמִרְאִין כְּמִרְכָּה מִים. כִּינִי לְיִלְכָּה שִׁיעוּרָא בְּמִיָּה לֹא פִסְלִי
דְּרָבָן תְּרַתִּי צֵעוּ שִׁיעוּרָא וְחוֹמָתָא^ז הֵלל הוֹךְ אַחֵר הַמִּרְכָּה. דְּכִי
הִיכִי לְדֹאֲלֵת דְּרִישָׁא בְּתֵר חוֹמָתָא וְאֹמֶרֶת לֹא פִסְלוּהוּ כִּיפָּא נְמִי וְיָלִי
בְּתֵר חוֹמָתָא וְאִינֵה פִסְלוּהוּ^ח לֹא א"ר יוֹחָנָן כ'ו'. רַבָּה הוּא דְּמַסְמִים לֵה
לְמִילְתֵּיהּ דְּלוֹקִי מַתְנִיתִין כְּרָבִי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי^ט וְהֵכָא נִמְי. דְּחֵמֵד עַד
שֶׁלֹּא הִחְמִיץ וְאֵע"פ שֶׁעֲמִיד לְהַחְמִיץ וְהַשְׁתָּא פִירָא הוּא הוֹלִיץ וְחוֹמָתָיו
מִיָּד פִסְלִי מִקּוֹה וְאִינוּ נֶעֱקַב רַבָּה וְרַב חֲמִין כְּרָבָן דְּלָף ע"ג דְּחוֹמָתָיו מִיִּשְׁרָא
לֹא פִסְלִי דְּתֵרֵתִי צֵעִינִן לְסוֹק מִקּוֹה^י [שְׁלֹשָׁה כְּרָבָן וְחוֹמָתָא] וְלַע"נ^י מִיִּשְׁרָא
נִקָּח דְּלִפְרִיעָא קִפְדִּי כְּרֹמָנָא הוּא פִירָא הוּא וְהֵכָא לֹא צֵעִי תְּרַתִּי. וְלִצִּי
מֵהֶסֶם^{יב} [מִשּׁוֹם דְּרִישָׁא מִשְׁמַע דְּאִזְלִי בְּתֵר חוֹמָתָא וְסִיפָא מִשְׁמַע דְּלֹא
אִזְלִי בְּתֵר חוֹמָתָא] וְגִרָה צֵעִינִי דְּרָבָה חֹסֶר קוֹרְטוּב מִנִּי בְּרִישָׁאֲרָא
וּמִשּׁוֹם דְּלִיכָּה שִׁיעוּרָא קֹאֲמֵר תָּנָה קִמָּא לֹא פִסְלוּהוּ אֲבָל שְׁלֹשָׁה לְגִינָּה
שְׁלֹמִים אֲפִילוּ מִרְאִין כְּמִרְכָּה יִין פִסְלִי דְּרָבָן לֹא קִפְדִּי אֲחוֹמָתָא כִּלְלָנָה
וְהַשְׁתָּא מִיּוֹקֻמָּה שְׁפִיר דְּרַב נִחְמָן^{יג} וְדִאֲזִיל בְּתֵר בִּסּוֹק אָף ע"ג^{יד}
דְּהַשְׁתָּא חוֹמָתָא מִיָּד דְּלֹאֲרִי כְּת"ק דְּלֹא אִזְלִי בְּתֵר חוֹמָתָא וְרַבָּה דְּלֹאֲרִי
כְּר"י^{יז}] (דְּלֹאֲרִי נִיבָּן) וְהִי אֲמַרְמִין בְּפֶרֶק קִמָּא דְּמִכּוֹת [ד.] אֲלִינָה דְּרָבָה
דְּחֹסֶר קוֹרְטוּב בְּרִיבָן בְּרִישָׁא וְת"ק אָף וְאָף ו' קִמָּר ו'ר' יוֹחָנָן
כִּינִי אֲרִישָׁא נְמִי פִלְגִי וְאִתָּא לְנִמְיָר דְּלִפְרִיעָא שְׁלֹשָׁה לְגִינָּה שְׁלֹמִים
וּמִרְאִין כְּמִרְכָּה יִין לֹא פִסְלִי וְכִיפָּא אָף ע"ג^{יח} דְּלִיכָּה שְׁלֹשָׁה לְגִינָּה
שְׁלֹמִים מִיָּד הוֹלִיץ לְיִכְיָא מִרְכָּה מִים פִסְלִי^{יט} וּפְלִיגָא דְּר' אֲלֵעֶזֶר.

הוא דלומר רב נחמן נעיל בשהחמין מחוקקת פליגא חדרי אלמנא:
ההכל מודים. אפילו רבי יהודה: שאין מפרישין עליו ממקום אחר.
 ממנו אחר: אלא א"כ החמין. תמוז זה שהוצא צא לנחן ולהפריש
 עליו ממקום אחר. ומדקאמר ר' אלעזר אליבא דרבי יהודה דלא
 מפרישין עליו ממקום אחר ממלל דמחייב ליה רבי יהודה בלא החמין
 וואתא רבי אלעזר לאשמועינן דעד כהן לא מחייב ליה רבי יהודה
 אלא מיניה וביה אבל ממקום אחר אפילו הוא כיוצא בו שלא
 החמין לא שמה זה עתה להחמין והוי פירא וזה אין עתה להחמין
 וקא מפריש על הפסחור על החיזוי או מן החיזוי על הפסחור והמפריש
 מן הפסחור על החיזוי טבל שהרי אין שם מעשר חל על המעשרותיו
 שאינו ראוי לכן ומנא שאל נא חן: שהפריש עליו המפריש מן החיזוי
 הפסחור מאכיל טבל לכהן שהרי אין שם תרומה חלה עליו כיון שזה שהוא
 מפריש עליו א"כ לכן נמא שנותן לו מטבל זה החיזוי בתרומה ומאכילו